

Andrew Korybko: Blížící se odklon Arménie od CSTO vrací Gruzii zpět do hledáčku USA

infokuryr.cz/n/2023/10/06/andrew-korybko-blizici-se-odklon-armenie-od-csto-vraci-gruzii-zpet-do-hledacku-usa

kuryr

6. října 2023

Blížící se odchod Arménie z CSTO nebude podstatný, pokud k ní NATO nezajistí spolehlivý přístup přes Gruzii, ale neočekává se, že by její úřadující úřady souhlasily. Proto se připravuje další kolo nepokojů o barevné revoluci pod záminkou „protestu“ proti procesu impeachmentu liberálně-globalistického prezidenta.

Předseda gruzínského parlamentu požadoval vysvětlení od USA poté, co bezpečnostní služby odhalily plán na změnu režimu financovaný USAID v hlavním městě Tbilisi. Tři Srbové z CANVAS, organizace odpovědné za organizaci „buldozerové revoluce“ ve své zemi v roce 2000, byli zadrženi koncem minulého týdne pro podezření, že učili místní takzvané „aktivisty“, jak svrhnout vládu. Po výslechu odešli do zahraničí, ale skandál naznačoval obnovení tamějšího destabilizačního úsilí.

Před tímto posledním incidentem Gruzie obvinila Ukrajinu z přípravy nepokojů proti jejím úřadům, což Kyjev samozřejmě popřel. Shodou okolností však ukrajinský poslanec Aleksey Goncharenko o víkendu napsal na Telegram, že „jsme připraveni být spojenci USA ve všech vojenských operacích silněji než Británie“. To následovalo po zprávách, že Ukrajina provedla bezpilotní útoky proti údajně Ruskem podporovaným súdánským rebelům, pravděpodobně na příkaz USA, pokud je to pravda.

S ohledem na tento kontext jsou tvrzení bezpečnostních služeb o ukrajinské spoluúčasti na nejnovějších intrikách o změně režimu jejich země věrohodná, i když Kyjev nebyl přímo zapleten do skandálu z minulého týdne. Přirozeně se proto nabízí otázka, proč se Gruzie vůbec zaměřuje na to, jak je to prozápadní země, která chce oficiálně vstoupit do EU i NATO. To, co se děje dnes, je vlastně druhá fáze téhož procesu, který byl uveden do pohybu před půl rokem.

V březnu se USA pokusily svrhnout tamní vládu na základě toho, že jejich navrhovaná legislativa pro zahraniční agenty podle vzoru té americké údajně naznačovala tajnou touhu obrátit se na Rusko. Na tomto tvrzení nebylo nic pravdy, ale posloužilo to k vyprovokování nakonec neúspěšné barevné revoluce, jejímž cílem bylo otevřít druhou zástupnou válečnou frontu v nové studené válce. Následující analýzy podrobně popisují strategické machinace ve hře a odhalují falešnou záminku za tímto spiknutím:

* „Gruzie je zaměřena na změnu režimu kvůli jejímu odmítnutí otevřít „druhou frontu“ proti Rusku“

* „Stažením zahraničních agentů inspirovaných USA ze strany Gruzie Bill neskončí tlak Západu“

* „Rusko vyzvalo USA k dvojímu standardu vůči Gruzii-Moldavsku a Bosně-Srbsku“

* „Odhalování dvojích standardů USA vůči podobným nebo identickým zákonům o cizích agentech“

Gruzínská konzervativně-nacionalistická vláda má vůči Rusku překvapivě pragmatickou politiku, přestože stále chce oficiálně vstoupit do EU a NATO, a to natolik, že proti němu odmítla uvalit sankce nebo šavli o Abcházii a Jižní Osetii. Z toho důvodu začal Západ připravovat své liberálně – globalistické zástupce na vzpouru za trest s cílem buď je přimět, aby svůj postoj obrátili, nebo je nahradit poddajnějšími loutkami, pokud to stále odmítají.

Tato kampaň byla předčasně vynucena v reakci na připravovanou legislativu vlády, která by jim umožnila lépe zvládat tyto rostoucí liberálně-globalistické hrozby, a tak je časem časem neutralizovat. Západ cítil, že jeho příležitost k otevření druhé fronty proti Rusku přes Gruzii se rychle blíží, a proto v březnu vydal rozkaz k zahájení nepřátelství v hybridní válce.

Tato krize skončila téměř jakmile začala poté, co vláda okamžitě stáhla návrh zákona a odstranila tak základ, na kterém tyto liberálně-globalistické skupiny požadovaly svou rezignaci. Konečným výsledkem bylo, že vstoupilo jakési příměří, kdy všichni neformálně souhlasili s tím, že situaci prozatím zmrazí ze vzájemné pohodlnosti. Důvod, proč vše za poslední měsíc rozmrzlo, souvisí s kombinací domácího a regionálního vývoje.

Na domácí frontě zahájila konzervativně-nacionalistická vláda obžalobu proti liberálně-globalistickému prezidentovi své země, což opozice podporovaná Západem považovala za mocenskou hru, která porušila jejich neformální příměří z letošního jara. Ve stejnou dobu se liberálně-globalistická vláda sousední Arménie začala rozhodně odklánět od Ruska směrem na Západ, což představovalo regionální mocenskou hru, která nechtěně ukončila Karabachský konflikt, jak je vysvětleno níže:

* „Tři nejnovější arménské protiruské provokace riskují, že podnítí další konflikt v Karabachu“

* „Korybko nizozemským médiím: Konec karabašského konfliktu způsobí revoluci v regionu”

* „Uměle vyrobená ‚etnická očista‘ Karabachu je politický trik diaspory“

* „Kreml zatlačil proti nepravdivým tvrzením o situaci v Karabachu“

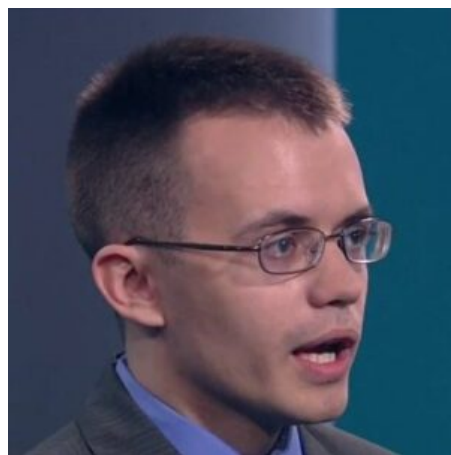
Po neúspěchu Západu otevřít druhou frontu proti Rusku na jižním Kavkaze přes Gruzii se tento blok obrátil ke svému „plánu B“ pokusit se to udělat přes Arménii vyprovokováním dalšího karabašského konfliktu, který mohl zatáhnout Kreml do regionálního požáru. kdyby to nebylo opatrné. Poté, co tento plán také selhal, se Západ okamžitě začal bát „etnických čistek“ a „genocidy“, které posloužily k vyděšení asi 100 000 karabašských Arménů, aby se dobrovolně přestěhovali do Arménie.

Účelem vyprovokování tohoto rozsáhlého populačního toku bylo využít tyto takzvané „zbraně masové migrace“ k nátlaku na arménskou vládu, aby buď dokončila svůj prozápadní protiruský střed poté, co se zdálo, že začíná být chladnokrevná, nebo ji nahradila. v barevné revoluci, pokud odmítne. Tento plán stále probíhá, ale v případě, že bude úspěšně realizován a nebude kompenzován skutečně vlastenecko-multipolární revolucí, pak se Arménie pravděpodobně stáhne z Ruskem vedené CSTO.

Ministr zahraničí Sergej Lavrov již s tímto scénářem uzavřel mír poté, co jej nedávno označil za „suverénní volbu“ této země, ale regionální důsledky zůstanou zvládnutelné, pokud NATO následně nebude mít spolehlivý přístup do Arménie. V tom spočívá obnovený strategický význam Gruzie, protože její pragmatická konzervativně-nacionalistická vláda pravděpodobně neusnadní mocenskou hru tohoto bloku, ergo proč je cílem jeho odstranění znovu a také v tuto konkrétní dobu.

Sečteno a podtrženo, hrozící odchod Arménie z CSTO nebude podstatný, pokud k němu NATO nezajistí spolehlivý přístup přes Gruzii, ale neočekává se, že by úřadující úřady této země souhlasily. Proto se připravuje další kolo nepokojů o barevné revoluci pod záminkou „protestu“ proti procesu impeachmentu liberálně-globalistického prezidenta. Pokud Západ zvítězí, pak by se na jižním Kavkaze mohla otevřít druhá fronta proti Rusku, a proto je nutné, aby tato nejnovější mocenská hra selhala.

Andrew Korybko, PhD

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
